

רשומות

ספר החוקים

28 בדצמבר 1994

1497

כ"ה בטבת התשנ"ה

עמוד	
58	חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994
	תיקונים עקיפים:
	תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעברות ועזרה משפטית)
	חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 - מס' 5
66	חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994
	תיקונים עקיפים:
	פקודת מס הכנסה - מס' 101
	חוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963 - מס' 29
	חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 - מס' 13
	חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 - מס' 24
	חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 - מס' 6
	חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 - מס' 95
	חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 - מס' 9
	חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972
	חוק מס מקביל, התשל"ג-1973 - מס' 14
	חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 - מס' 3
	חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970 - מס' 10
	פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 - מס' 2
	פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970 - מס' 7
	חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 - מס' 10
	חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 - מס' 2
85	חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הגבלת פעילות), התשנ"ה-1994

חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט
והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק
חוק זה מטרתו ליישם את ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) והמסמכים שנלוו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור.

פרק ב': סמכות שיפוט ועזרה משפטית

2. תיקון תקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה) - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967² (להלן - החוק להארכת תוקפן של תקנות-שעת-חירום - עזרה משפטית), מוארך בזה עד יום י"ז באייר התשנ"ט (3 במאי 1999) בתיקונים שלהלן:

(1) בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות-שעת-חירום - עזרה משפטית, לפני תקנה 1 יבוא: "פרק א': פרשנות";

(2) בתקנה 1 -

(א) בהגדרה של "אזור", אחרי "חבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

(ב) הגדרת "היום הקובע" - תימחק;

(ג) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"ההסכם" - ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין הארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

"הרשות הפלסטינית" - הרשות הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"המשטרה הפלסטינית" - המשטרה הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"ישראלי" - כל אחד מאלה:

(1) אדם הרשום במרשם האוכלוסין, לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965³;

(2) תאגיד הרשום בישראל או תאגיד שהוקם על פי דין בישראל;

"אדם הנמצא בישראל" - לרבות ישראלי ולרבות תאגיד הפועל בישראל או שהשליטה בו היא בידי ישראלי;

(3) אחרי תקנה 1 תבוא הכותרת: "פרק ב': סמכות שיפוט";

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994). הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.

² כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.

³ ס"ח התשב"ח, עמ' 20.

ס"ח התשב"ח, עמ' 270; התשמ"ג, עמ' 20.

(א) במקום תקנות משנה (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בנוסף לאמור בכל דין יהיה בית המשפט בישראל מוסמך לדון, לפי הדין החל בישראל, אדם הנמצא בישראל על מעשהו או מחדלו שאירעו באזור וכן ישראלי על מעשהו או מחדלו שאירעו בשטחי עזה ויריחו, והכל אם המעשה או המחדל היו עבירות אילו אירעו בתחום השיפוט של בתי המשפט בישראל;

(ב) הוראות הדין החל בישראל בנוגע לעבירות של ברירת משפט ולעבירות מינהליות יחולו, גם על עבירות כאמור שעבר ישראלי באזור או בשטחי עזה ויריחו ושאלו היו נעברות בישראל היו עבירות כאמור."

(ב) בתקנת משנה (ג) במקום "ולא היה רשום במרשם האוכלוסין כאמור בתקנת משנה (א)" יבוא "ולא היה ישראלי" ובטופה יבוא "וכן אינה חלה על תושב שטחי עזה ויריחו".

(5) אחרי תקנה 2 יבוא:

"סמכויות נוספות 2א. (א) לבית המשפט בישראל יהיו כל הסמכויות הנתונות לו על פי הדין החל בישראל בקשר לעבירות שהוא מוסמך לדון בהן על פי כל דין, גם לענין צווים שיש לבצעם באזור, או שיש לבצעם בשטחי עזה ויריחו לפי פרק ג' סימן ב'.

(ב) בית המשפט בישראל רשאי להתיר בצו האונת סתר לפי פרק ג' לחוק האונת סתר, התשל"ט-1979, לישראלי הנמצא באזור או בשטחי עזה ויריחו.

2ב. (א) בית משפט או בית דין לא יימנע מלדון בתובענה של ישראלי שהוא מוסמך לדון בה על פי דין, שעילתה מעשה או מחדל או פעולה אחרת שאירעו בשטחי עזה ויריחו, אף אם תושב שטחי עזה ויריחו הוא נתבע או צד לה.

סמכות בית המשפט בעניינים אזרחיים

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יתולו במקרים הבאים:

(1) נושא התובענה הוא עסק מתמשך של ישראל המתנהל בשטחי עזה ויריחו.

(2) נושא התובענה הוא מקרקעין המצויים בשטחי עזה ויריחו.

2ג. צו עיכוב יציאה מן הארץ, שנתן בית משפט בישראל בענין פלילי או אזרחי או שניתן בהליך של הוצאה לפועל, כוחו יפה למנוע יציאה גם מן האזור ומשטחי עזה ויריחו, אולם אין בו כדי למנוע יציאה משם לישראל או מישראל לאזור או לשטחי עזה ויריחו, אלא אם כן נאמר בו אחרת."

צו עיכוב יציאה מן הארץ

(6) אחרי תקנה 2 תבוא הכותרת:

"פרק ג': עזרה משפטית

סימן א' - האזור"

* ס"ח התשל"ט, עמ' 118.

(7) בתקנה 5א -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לגבי קטין תושב האזור" יבוא "או כאמור בסעיף 38 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (להלן - חוק העונשין), לגבי תושב האזור";

(ב) בסעיף קטן (ב), ההגדרה "קטין" - תימחק;

(8) אחרי תקנה 6(ג) יבוא:

"(ד) תושב שטחי עזה ויריחו שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר בישראל יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע באזור בדרך שמכצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר."

(9) אחרי תקנה 6ד יבוא:

"חבר המשמר האזרחי בישובים 6ה. חבר משמר באמור בצו שהוציא מפקד כוחות צבא הגנה לישראל לענין משמר אזרחי בישובים, יראוהו כשוטר לענין חוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981⁶;"

(10) תקנה 8 תסומן 18;

(11) אחרי תקנה 7ב יבוא:

"סימן ב' - שטחי עזה ויריחו"

8. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם תהיה לבית משפט בישראל הסמכות לתת צווים, לפי הדין החל בישראל כלהלן:

סמכויות בית המשפט

(1) בענינים פליליים -

(א) צו לשם ביצוע בישראל של פעולות חקירה, לרבות צו מעצר, על פי בקשת הרשות הפלסטינית, לצורך חקירה שהיא מנהלת; צו לפי פסקה זו ישמש אסמכתה להעברת תוצאות פעולות החקירה לרשות הפלסטינית;

(ב) צו למעצרו ולהעברתו לידי הרשות הפלסטינית של תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו הנמצא בישראל, לשם ביצועו של צו הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו; צו למעצרו ולהבאתו בהתאם לתקנה 12(ב) של עד שאינו תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו, לשם ביצועו של צו הבאה כאמור;

(ג) צו עיכוב יציאה מן הארץ לגבי תשוד, נאשם או נידון, הנמצא בישראל ואינו ישראלי, וכן צו כאמור לגבי תושב שטחי עזה ויריחו או לגבי תושב האזור, לצורך ביצוע צו שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו, בענין פלילי שבתחום סמכותו;

(ד) צו למעצרו של אדם שהוא תשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שלבית משפט

⁵ ס"ח התשל"ז עמ' 226.
⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 163.

בישראל יש סמכות לגביה, לצורך העברתו משטחי עזה ויריחו לישראל, הכל בכפוף לתקנות אלה;

(2) בענינים אזרחיים -

(א) צו למתן סעד זמני שביצעו בישראל, לצורך הליך אזרחי שמנהלת רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו, בענין שבתחום סמכותה;

(ב) צו עיכוב יציאה מן הארץ לצורך ביצוע צו שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענין אזרחי שבתחום סמכותה;

(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א), תהיה לבית המשפט בישראל כל סמכות אחרת לפי הדין החל בישראל, הדרושה לביצוע נספח III להסכם בנוגע לענין פלילי או אזרחי.

(ג) לא יונתן צו מעצר לפי תקנת משנה (א) אם הבקשה למתן הצו לא נתמכה בצו מעצר של בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

9. (א) שר המשפטים ימנה מי שכשיל להתמנות שופט מחוזי כממונה על העזרה המשפטית (להלן - הממונה); הממונה יהיה אחראי על פעולות העזרה המשפטית לפי פרק זה.

הממונה על
העזרה המשפטית

(ב) הממונה יעביר בקשות לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל לרשות הפלסטינית, יטפל בבקשות כאמור המוגשות מטעם הרשות הפלסטינית ויפעל ככל הנדרש ליישום פרק זה ונספח III להסכם, לאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים הדרושים למתן עזרה משפטית.

(ג) לצורך ביצוע נספח III להסכם תהיה לממונה סמכות לתת צווים כלהלן:

(1) צו לגביית הודעה מאדם הנמצא בישראל, שהודעתו דרושה לצורך חקירה פלילית שמנהלת המשטרה הפלסטינית; גביית ההודעה תהיה בנוכחות שוטר פלסטיני, למעט במקרים מיוחדים כפי שתקבע משטרת ישראל;

(2) צו לביצוע פעולות חקירה בישראל, שאינן טעונות מתן צו בית משפט לפי הדין החל בישראל, ולהעברת תוצאותיהן למשטרה הפלסטינית והכל לצורך חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית;

(3) צו למסירה בישראל של הזמנה למשפט שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו;

(4) צו למעצרו של מבוקש כאמור בתקנה 10.

(ד) פעולה של עזרה משפטית לפי פרק זה תתבצע, לפי בקשת הממונה, בידי מי שמבצע פעולות מסוג זה בישראל ובדרך שהיא מבוצעת בישראל, אלא אם כן נאמר אחרת בתקנות אלה.

(ה) לבקשות של הרשות הפלסטינית ולמטמכים הנלווים להן יצורף תרגום מאושר לעברית, ולבקשות המוגשות לרשות הפלסטינית יצורף תרגום מאושר לערבית.

10. (א) הוגשה בקשה על ידי הרשות הפלסטינית להעביר לידיה מבוקש, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לאחר התייעצות עם שר המשפטים, ולאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים להעברת המבוקש בהתאם להסכם, להורות על העברתו לרשות הפלסטינית; לענין תקנה זו, "מבוקש" – מי שאינו ישראלי והוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שהיא בסמכות השיפוט של הרשות הפלסטינית.

(ב) בקשה כאמור תהיה מנומקת ונתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

(ג) הוגשה בקשה כאמור רשאי הממונה להורות לשוטר לעצור את המבוקש. המבוקש יובא, תוך 48 שעות בפני שופט בית משפט שלום אשר רשאי לצוות על מעצרו עד למתן החלטה בבקשת ההעברה. תקופת המעצר לפי תקנת משנה זו לא תעלה על שלושים ימים אלא אם כן ביקש היועץ המשפטי לממשלה להאריכה על יסוד נסיבות המעכבות את החלטה.

(ד) החלטת היועץ המשפטי לממשלה להעביר את המבוקש לידי הרשות הפלסטינית לפי תקנת משנה (א) תשמש אסמכתה להחזקת המבוקש במעצר עד להעברתו לידי הרשות הפלסטינית.

(ה) הממונה רשאי, על סמך בקשה מטעם הרשות הפלסטינית הנתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט בשטחי עזה ויריחו, להורות לשוטר לעצור מבוקש שהרשות הפלסטינית עומדת לבקש את העברתו, אם הוא סבור כי המעצר דרוש להבטחת העברתו של המבוקש. מבוקש שנעצר כאמור יובא, תוך 48 שעות, לפני שופט בית משפט שלום, אשר רשאי להאריך את מעצרו לתקופה שלא תעלה על 15 ימים.

(ו) על אף האמור בתקנה זו, לא יועבר מבוקש לרשות הפלסטינית באחד מאלה:

(1) דינה של העבירה שבשלה התבקשה ההעברה הוא עונש מוות, והרשות הפלסטינית לא התחייבה שלא יוטל עליו עונש כאמור, או שאם יוטל, יוחלף בעונש קל מזה;

(2) הרשות הפלסטינית לא התחייבה שהמבוקש לא יועמד לדין בשטחי עזה ויריחו בשל עבירה אחרת מזו שבשלה התבקשה העברתו.

(ז) העברתו של מבוקש שהוא תושב מדינת חוץ תהיה כפופה להוראות ההסכם, בתיאום עם מדינת המוצא שלו ובשים לב לאמנות בין-לאומיות שישראל צד להן; אולם מבוקש תושב חוץ שלא הועבר לרשות הפלסטינית ניתן להעמידו לדין בישראל, לפי הדין החל בישראל כאילו נעברה העבירה בישראל, אם החליט על כך היועץ המשפטי לממשלה והרשות הפלסטינית נתנה הסכמתה לכך.

(ח) הממונה רשאי לעכב את העברתו של מבוקש שנמצא במעצר או במאסר בישראל, עד תום תקופת מעצרו או מאסרו.

(ט) אין בתקנה זו כדי למנוע פעולה לפי כל דין כלפי מי שנמצא בישראל שלא כדין.

11. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם תבצע משטרת ישראל צו שנתן בית משפט לפי תקנה 8 וכן צו שנתן הממונה לפי תקנה 9(ג).

(ב) בביצוע סמכויותיו לפי תקנה זו יחול על שוטר הדין החל עליו בישראל שעה שהוא פועל לביצוע סמכויות מסוג זה.

(ג) משטרת ישראל רשאית להעביר למשטרה הפלסטינית מידע מהמרשם הפלילי, ממאגר טביעות אצבעות של חשודים, ממרשם בעלות רכב, ממרשם האוכלוסין, וכן מידע אחר וחפצים, ככל שהם נחוצים לדעת משטרת ישראל, לצרכי חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית.

(ד) דינה של הודעה שנגבתה בידי המשטרה הפלסטינית בנוכחות שוטר ישראלי כדין הודעה שנגבתה על ידי השוטר הישראלי שהיה נוכח בגבייתה.

(ה) לענין סעיף זה יראו כשוטר גם מי שהוענק לו סמכויות שוטר או מי שהוסמך לערוך חקירות לפי סעיף 109 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, סעיף 86 לפקודת המכס [נוסח חדש]⁷, סעיף 20 לחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952,⁸ וסעיף 227 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]¹⁰.

12. (א) בקשה מטעם הרשות הפלסטינית לביצוע צווי הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו תכלול הצהרה שהעברה דרושה לצורך מתן העדות בלבד.

(ב) מי שאינו תושב האזור או מי שאינו תושב שטחי עזה ויריחו, המובא לבית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו לצורך מתן עדות לפי תקנה 8(א)(1)(ב), או המתייצב למתן עדות בבית משפט כאמור בענין פלילי, ילווה בידי שוטר או חייל, שיהיה נוכח גם בעת מתן העדות; בתום מתן העדות ילווה השוטר או החייל את העד בחזרה אל מחוץ לשטחי עזה ויריחו, והכל אלא אם כן ויתר העד על הליווי.

13. (א) לא תיעשה פעולה לפי פרק זה אם קבע היועץ המשפטי לממשלה כי היא עלולה לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור או בענין חיוני אחר של מדינת ישראל.

(ב) לא יימסר מידע לפי ההסכם אלא לאחר שמקבל המידע התחייב, בדרך כלל או לענין מסוים, שלא ייעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר, ויבטיח את שמירת סודיותו של המידע, במקרים שבהם, על פי הדין, יש לשמור על סודיות כאמור.

(ג) לא תיעשה פעולת חקירה לפי ההסכם בענין חשד לעבירה, אלא אם כן הוכח, להנחת דעתו של הממונה, כי הפעולה המבוקשת קשורה לעבירה שנעברה.

(ד) שר המשפטים רשאי להורות, דרך כלל או לענין מסויים,

ביצוע צווי
הבאה

סיוגים לעזרה
משפטית

⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

⁹ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

שפעולת עזרה משפטית שביקשה הרשות הפלסטינית לא תיעשה אם היא נמנעת ממתן עזרה משפטית לפי בקשת מדינת ישראל.

העברת חשוד
לישראל

14. (א) בקשה להעביר מהרשות הפלסטינית לישראל חשוד, שיש לבית משפט בישראל סמכות שיפוט לגביו על פי כל דין וטרם הוגש נגדו כתב אישום, תהיה נתמכת על ידי צו מעצר של בית משפט; הבקשה לצו מעצר תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה, ויצוין בה כי יש יסוד סביר לכך שנעברה עבירה בידי החשוד.

(ב) חשוד שהועבר לישראל לפי בקשה כאמור, זכאי להיעזר בתקופת החקירה בעורך דין לפי בחירתו, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 29 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹¹, למעט סעיף קטן (ו) שבו.

העברת פלסטיני
שגדון בישראל

15. תושב שטחי עזה ויריחו אשר נידון למאסר בבית משפט בישראל, יהיה עונשו במידה שלא בוצע בישראל, ניתן לביצוע בשטחי עזה ויריחו שהוא תושב בהם, זולת אם התנגד לכך; ביצוע עונש כאמור יהיה בכפוף להסדרים שייקבעו בהסכם בין מדינת ישראל לבין הרשות הפלסטינית, ועל-פי צו של שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או שר המשטרה, לפי הענין.

עזרה משפטית
בענינים אזרחיים

16. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בצו הוראות בדבר –

(1) המצאתם בישראל של מסמכים שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו (בסעיף זה – רשות שיפוטית) בענינים אזרחיים;

(2) הוצאתם בישראל של צווים למתן סעד זמני, לצרכי הליכים בענינים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית;

(3) דרכי גבייתה בישראל של עדות לצרכי הליכים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית;

(4) אכיפתם וביצועם בישראל של פסקי דין חלוטים שנתנה רשות שיפוטית בענינים אזרחיים;

(5) הכרה או אישור של מסמכים שהוציאה או שאישרה רשות שיפוטית.

ביצוע

17. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין צווים לצורך ביצוע פרק זה.;

(12) כתוספת לתקנות, אחרי פסקה 12 יבוא:

"13. בחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים) התשנ"א-1991¹²."

¹¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.
¹² ס"ח התשנ"א, עמ' 148.

פרק ג': שחרור אסירים וחסינות מהעמדה לדין

שחרור והעברה
של אסירים
ועצורים

3. (א) יישומו של סעיף XX להסכם בדבר שחרורם של אסירים שנדרונו בבית משפט בישראל ושל עצורים על פי צו של בית משפט בישראל, או העברתם של אסירים כאמור לרשות הפלסטינית, יהיה על פי החלטה של ועדה, שימנה שר המשפטים לענין זה ולפי אמות מידה שקבעה הממשלה.

(ב) החלטת הועדה תהיה אסמכתה לשחרורו של אסיר או עצור או להעברתו של אסיר לרשות הפלסטינית.

(ג) הועדה רשאית להתנות את שחרורם של אסירים או עצורים, או את העברתם של אסירים כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים; הופר תנאי מתנאי השחרור או ההעברה רשאי בית משפט שלום לצוות כי המשוחרר או המועבר ירצה את יתרת תקופת מאסרו או יועמד לדין בעבירה שבשלה נעצר.

חסינות

4. (א) מי שניתן בידו היתר כניסה לשטחי עזה ויריחו וחל עליו סעיף XX(5) להסכם, לא יועמד לדין על עבירה שהוא חשוד שעבר אותה לפני יום כ"ו באלול התשנ"ג (13 בספטמבר 1993).

(ב) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

פרק ד': הוצאה מישראל

תיקון חוק
הכניסה לישראל
מס' 5

5. אחרי סעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952¹³, יבוא:

"הוצאה מישראל 13א. (א) בסעיף זה -

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"ההסכם" - ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לארגון השחרור הפלסטיני ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

"אזור" - יהודה ושומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"קצין משטרה" - קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של המשטרה לצורך סעיף זה;

"היתר" - כמשמעותו בצו לענין כניסת תושבי אזור או שטחי עזה ויריחו לישראל, המתוקן לפי סעיף 7(ב).

(ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב שטחי עזה ויריחו, או תושב אזור (להלן - תושב) השהיה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.

(ג) לא יחליט קצין משטרה על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את טענותיו; קצין המשטרה יערוך דו"ח בכתב שבו יפורטו טענות התושב ונימוקי ההחלטה.

(ד) ההחלטה בדבר הוצאתו מישראל של תושב תשמש אסמכתה להחזקתו במעצר עד להוצאתו, לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים;

¹³ ס"ח התשי"ב, 354.

קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על שלושה ימים נוספים.

6. תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995).

תחילה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח ווייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה מטרתו ליישם את ההסדרים הכלכליים שבהסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994),¹ והמסמכים שנלוו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור ובהעסקת עובדים פלסטינים בישראל.

מטרת החוק

פרק ב': דיני יבוא

2. בפרק זה –

הגדרות

- "ההסכם" – ההסכם האמור בסעיף 1;
"האזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;
"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;
"טובין המיוצאים לשטחי עזה ויריחו" – טובין מיוצאים שיעדם הוא שטחי עזה ויריחו, וכן טובין המיוצאים משטחי עזה ויריחו למדינות חוץ;
"דיני היבוא" – החוקים הבאים, לרבות תקנות וצווים מכותם:
(1) פקודת המכס;²
(2) פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937;³
(3) חוק מסו מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949;⁴
(4) חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952,⁵ ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;

* נתקבל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.
¹ כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.
³ ע"ד 1937, תוס' 1, עמ' 183.
⁴ ס"ח התש"ט, עמ' 154.
⁵ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

- (5) חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁶ (להלן - חוק מס ערך מוסף), ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (6) חוק היטלי סחר, התשנ"א-1991⁷;
- (7) חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958⁸;
- (8) פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979⁹;
- (9) חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968¹⁰;
- (10) חוק התקנים, התשי"ג-1953¹¹, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (11) חוק הזרעים, התשט"ז-1956¹², וחוק הגנת הצומח, התשט"ז-1957¹³, ככל שהם מתייחסים ליבוא וליצוא;
- (12) פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985¹⁴, ככל שהיא מתייחסת ליבוא וליצוא;
- (13) כל חוק אחר, ככל שהוא נוגע ליבוא וליצוא או למסים ולתשלומי חובה ביבוא וביצוא;
- "מסי יבוא" - מכס, מס קניה ביבוא, מס ערך מוסף ביבוא ומסים והיטלים אחרים המוטלים ביבוא;
- "האגף" - אגף המכס ומס ערך מוסף במשרד האוצר;
- "המנהל" - מנהל האגף;
- "רשויות היבוא" - האגף וכל רשות אחרת שיש לה סמכויות לפי דיני היבוא;
- "הודעה" - הודעה בכתב מטעם הרשות הפלסטינית, שמטר למנהל מי שהיא הסמיכה לכך.

3. (א) על אף האמור בדיני היבוא -

- (1) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את שיעורי מס היבוא, יחויבו במסי יבוא בשיעורים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;
- (2) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את מדיניות היבוא ונהליו, ינהגו רשויות היבוא לגביהם לפי הכללים ונהלים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;
- (3) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הם פטורים ממסי יבוא או כי הרשות הפלסטינית מוסמכת ליתן לגביהם פטור או

טובין שלגביהם מוסמכת הרשות הפלסטינית

⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.
⁷ ס"ח התשנ"א, עמ' 38.
⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 160.
⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.
¹⁰ ס"ח התשכ"ח, עמ' 156.
¹¹ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.
¹² ס"ח התשנ"ז, עמ' 97.
¹³ ס"ח התשנ"ז, עמ' 79.
¹⁴ ס"ח התשמ"ה, עמ' 83.

פטור מרתנה ממסי יבוא, ינהג האגף לגביהם לפי החלטות הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהן הודעה.

(ב) המנהל רשאי לפרסם, בכל דרך שתיראה לו, את שיעורי מסי היבוא ואת כללי היבוא ונהליו שקבעה הרשות הפלסטינית בתחומים שבסמכותה על פי ההסכם, ושנתקבלה עליהם הודעה.

טובין אחרים 4. (א) בכפוף להוראות סעיף 3 יחולו דיני היבוא על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם הרשות הפלסטינית קבעה ופרסמה שיעורי מסי יבוא הגבוהים מן השיעורים שנקבעו בדיני היבוא, יחולו השיעורים שקבעה על טובין המיובאים כאמור, ובלבד שניתנה עליהם הודעה.

דין האזור ושטחי עזה ויריחו 5. לענין דיני היבוא יחולו הוראות סעיף 1א לחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים.

העברת סוגי טובין מסויימים 6. (א) שר האוצר או שר הבטחון רשאים לקבוע בתקנות כללים ותנאים להעברת סוגי טובין מסויימים מישראל לשטחי עזה ויריחו ומשטחי עזה ויריחו לישראל.

(ב) הועברו טובין משטחי עזה ויריחו לישראל או מישראל לשטחי עזה ויריחו בניגוד לתקנות לפי סעיף זה, יחולו הוראות הפרק השלושה עשר לפקודת המכס כאילו היו טובין מוברחים.

ביצוע ותקנות 7. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה בכל הנוגע למסים ולתשלומי חובה ביבוא וביצוא, למעט היטלי סחר, והוא רשאי להתקין תקנות לביצוע הענינים שהוא מופקד עליהם.

(ב) שר התעשייה והמסחר ממונה על ביצוע פרק זה בכל ענין הנוגע ליבוא וליצוא שאינו מפורט בסעיף קטן (א) ובענין היטלי סחר, ובהתייעצות עם השר הנוגע לענין הוא רשאי להתקין תקנות לביצוע הענינים שהוא מופקד עליהם.

תחילה 8. תחילתו של פרק זה כיום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

פרק ג': מיסוי ישור

תיקון פקודת מס הכנסה - מס' 101 9. בפקודת מס הכנסה¹⁵ -

(1) בסעיף 3א, בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)";

(2) אחרי סעיף 47 יבוא:

"זכויות לתושבי 48. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בצו כי הוראות סעיפים 34, 36 ו-37, כולן או מקצתן, יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי תושבי אזור שאינם אזרחים ישראלים, כולם או חלקם, כאילו היו תושבי ישראל; לענין זה, "אזור", "תושב אזור" ו"אזורי ישראל" - כהגדרתם בסעיף 3א."

¹⁵ דיני מדינת ישראל. נוסח חדש 6, עמ' 120.

תיקון חוק
מס שבח
מקרקעין -
מס' 29

10. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963¹⁶, בסעיף 16א(א), בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור וריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)".

פרק ד': מיסוי עקוף על ייצור מקומי

תיקון חוק
מס ערך מוסף -
מס' 13

11. בחוק מס ערך מוסף -

(1) בסעיף 1 -

(א) בהגדרת "אזור", אחרי "וחבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

(ב) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור וריחו, שנחתם בקהיר בין ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

(2) בסעיף 1א -

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ובשטחי עזה ויריחו";

(ב) בסעיף קטן (א) -

(1) בפסקה (1), במקום "מישראל לאזור ומאזור לישראל" יבוא "מישראל לאזור, מישראל לשטחי עזה ויריחו, מאזור לישראל ומשטחי עזה ויריחו לישראל";

(2) בפסקה (2), אחרי "לתושב אזור" יבוא "ולתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "לאזור" יבוא "או לשטחי עזה ויריחו";

(3) בפסקה (3), אחרי "לתושב אזור" יבוא "או לתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו";

(4) בפסקה (4), אחרי "תושב אזור" יבוא "או תושב שטחי עזה ויריחו";

(5) בפסקה (5), אחרי "לאזור" יבוא, בכל מקום, "או לשטחי עזה ויריחו" ואחרי "לישראל" יבוא "או משטחי עזה ויריחו לישראל";

(6) בפסקה (6), אחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו".

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חוק זה יחול גם על אלה:

(1) עסקאות שעושה אזרח ישראלי באזור או בשטחי עזה ויריחו;

(2) פעילות באזור או בשטחי עזה ויריחו של מוסד כספי או של מלכ"ר שהוא אזרח ישראלי;

לענין סעיף קטן זה -

"אזרח ישראלי" - כל אחד מאלה:

¹⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 405.

(1) אורח ישראלי כמשמעותו בחוק האזרחות, התשי"ב-1952¹⁷;

(2) תושב ישראל;

(3) מי שזכאי לעלות לישראל לפי חוק זה, התשי"ב-1950¹⁸, והוא תושב אזור;

(4) חברי-בני-אדם שאורח ישראלי כמשמעותו בפסקאות (1) עד (3) הוא בעל שליטה בו; לענין זה, "בעל שליטה" – בהגדרתו בסעיף 32(9) לפקודת מס הכנסה;

"תושב ישראלי" –

(1) לגבי יחיד – יחיד היושב בישראל ואינו נעדר ממנה אלא העדרו ארעי;

(2) לגבי חברי-בני-אדם –

(א) חברי-בני-אדם הרשום בישראל ועיקר עסקיו או פעילותו בישראל;

(ב) חברי-בני-אדם שהשליטה בו וניהולו מופעלים בישראל;

(ג) סעיף קטן (ב) לא יחול על –

(1) עסקאות של עסק קבוע ומתמשך בשטחי עזה ויריחו, ובלבד שגרשם לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם;

(2) פעילות קבועה ומתמשכת של מוסד כספי או מלב"ר בשטחי עזה ויריחו, ובלבד שגרשמו לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם.;

(3) אחרי סעיף 35 יבוא:

"סמכות לפטור מי שרשום באזור
35. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות פטור ממס לעסקאות או לפעילות בישראל, שאינם נמשכים וקבועים, של עוסק, מוסד כספי או מלב"ר הרשומים לפי הדין המקביל לחוק זה באזור או בשטחי עזה ויריחו.;

(4) בסעיף 38, בסופו יבוא:

"(ג) עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את המס הכלול בחשבונית מס שהוצאה כדין בידי עוסק הרשום באזור או בשטחי עזה ויריחו, והכוללת את הפרטים שקבע המנהל, ויראו מס כאמור כמס תשומות הכלול בחשבונית מס לפי חוק זה, ובלבד שהעוסק המבקש ניכוי כאמור הגיש למנהל דו"ח שנדרש לפי סעיף 72 על רכישת נכסים או קבלת שירותים מעוסקים הרשומים בשטחי עזה ויריחו.;

(5) בסעיף 44, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) כללים ותנאים לניכוי מס ששולם לפי הדין המקביל לחוק זה באזור או בשטחי עזה ויריחו.;

¹⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 146.
¹⁸ ס"ח התשי"ב, עמ' 159.

- (6) האמור בסעיף 47(כ) יסומן (1) ואחריו יבוא:
- "(2) חשבונית מס שיוציא עוסק מורשה לעוסק, למוסד כספי או למלכ"ר הרשומים באזור או בשטחי עזה ויריחו תהיה בצורה שקבע המנהל, תכלול פרטים שקבע ותודפס בבית דפוס שהמנהל אישר";
- (7) בסעיף 47א, במקום "עוסק" יבוא "חייב במס" ואחריו "לשימוש בעסקו" יבוא "או לצורך פעילותו";
- (8) בסעיף 52, בסופו יבוא:
- "(ג) המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלכ"ר או מוסד כספי, אם יש לו יסוד סביר לחשוש שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות";
- (9) בסעיף 56, בריש, אחרי "עוסקים" יבוא "שהם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף ו(א), שמקום עסקם הקבוע והמתמשך הוא בישראל" ובמקום "ירשום אותם המנהל כך" יבוא "רשאי המנהל לרשום אותם כך";
- (10) אחרי סעיף 60 יבוא:
60א.	המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלכ"ר או מוסד כספי, שהוא תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו ואינו אזרח ישראלי כהגדרתו בסעיף ו(א), או שהוא רשום לפי הדין המקביל לחוק זה בשטחי עזה ויריחו, והכל אם אין לו בישראל עסק קבוע ומתמשך או פעילות קבועה ומתמשכת";	אי רישום תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו
- (11) בסעיף 67, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) מלכ"ר שרכש טובין או שקיבל שירותים מעוסק הרשום בשטחי עזה ויריחו, יגיש למנהל, בעת הגשת הדו"ח התקופתי, דו"ח מיוחד על כך, כפי שיקבע שר האוצר בתקנות";
- (12) בסעיף 94, במקום "דו"ח תקופתי במועד שנקבע לכך, ואף לא הגיש דו"ח ארעי כשהיה רשאי לעשות כן" יבוא "במועד דו"ח שיש להגישו לפי חוק זה";
- (13) בסעיף 117 -
- (א) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (10) יבוא:
- "(10) הוביל טובין בניגוד להוראות סעיף 129";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום פסקאות (4) ו-(5) יבוא:
- "(4) ניכה ביודעין מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38;
- (5) הוביל ביודעין טובין בניגוד להוראות סעיף 129";
- (14) האמור בסעיף 129 יסומן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) לענין סעיף זה, "חשבונית או תעודת משלוח" - כל אחד מאלה:
- (1) חשבונית או תעודת משלוח שהוצאו כדין בישראל;
- (2) חשבונית או תעודת משלוח שהוצאו כדין באזור או בשטחי עזה ויריחו בידי עוסק הרשום שם לפי הדין המקביל לחוק זה, ובלבד שהן כוללות פרטים שקבע המנהל";
- (15) סעיף 144א - בטל;

(16) בסעיף 145(ג), המשפט המתחיל במלים "וכן תקנות המנהל" ומסתיים במלים "או לסוגים" – יימחק.

פרק ה': העברות לרשות הפלסטינית

12. בפרק זה – הגדרות
- "ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "האגף", "דיני היבוא" ו"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" – כמשמעותם בפרק ב';
- "הסכומים המועברים" – הסכומים שעל ישראל או רשויותיה להעביר לרשות הפלסטינית לפי סעיפים 13, 14 ו-15 או לפי ההסכם, או כל הסדר אחר שייערך ביניהן.
13. (א) ישראל רשאית לגבות עבור הרשות הפלסטינית את מסי היבוא על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו ולהעביר את ההכנסות ממסים אלה לרשות הפלסטינית; הגביה תיעשה על ידי האגף על פי דיני היבוא והוראות פרק ב'.
- (ב) ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית את ההכנסות מבלו על דלק שגבה האגף על פי חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958, על דלק שנמכר לשטחי עזה ויריחו.
- (ג) ההכנסות האמורות בסעיף זה לא ייחשבו כהכנסות המדינה והעברתן לרשות הפלסטינית לא תיכלל בחוק התקציב.
14. ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית סכום השווה ל-75% מן המס שגבתה על הכנסה לפי סעיף 2(ג) לפקודת מס הכנסה מעבודה בישראל של תושבי שטחי עזה ויריחו שאינם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, שהועסקו כדין בישראל; העברת הסכום האמור יכול שתיעשה באמצעות מדור התשלומים בשירות התעסוקה.
15. נערכה על פי ההסכם התחשבנות בין האגף לבין הרשות הפלסטינית לגבי ההכנסות ממס ערך מוסף (להלן – ההתחשבנות), והתברר כי על האגף להעביר סכומים לרשות הפלסטינית, רשאית ישראל להעבירם על פי ההסכם.
16. (א) התברר מן ההתחשבנות כי על הרשות הפלסטינית להעביר סכומים לישראל, והם לא הועברו במועד שנקבע בהסכם, יקוזזו הסכומים האמורים מן הסכומים המועברים.
- (ב) שר האוצר רשאי להורות על קיזוז מן הסכומים המועברים של חיובים כספיים נוספים שהרשות הפלסטינית חבה לישראל ולתאגידים שבשליטתה או שבניהולה.
17. שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי לקבוע הוראות מינהל בענין הסדרים והמועדים להעברת תשלומים לרשות הפלסטינית ולביצוע קיזוזים מהם, ככפוף להסדרים שיוסכמו עמה.
18. תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).
- העברת מס הכנסה
- העברת מס ערך מוסף
- קיזוז
- ביצוע
- תחילה

פרק ו': עבודה
סימן א': היטל השוואה

הגדרות

19. בסימן זה –

"ההסכם" – ההסכם האמור בסעיף 1;

"האזור" – כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"המינהל האזרחי" – המינהל האזרחי שהוקם על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון;

"חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968¹⁹, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק מס מקביל" – חוק מס מקביל, התשל"ג-1973²⁰, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק שירות התעסוקה" – חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959²¹, לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"היטל השוואה" – ההיטל המוטל לפי סימן זה;

"מדור התשלומים" – כהגדרתו בסעיף 61 לחוק שירות התעסוקה.

היטל השוואה

20. (א) מעביד המעסיק בישראל תושב אזור או תושב שטחי עזה ויריחו שאינו אזורי ישראלי כהגדרתו בסעיף 3 לפקודת מס הכנסה, ישלם בערו היטל השוואה למדור התשלומים.

(ב) היטל ההשוואה יהיה בשיעור מהכנסת העובד השווה לסכום שני השיעורים הבאים:

(1) שיעור השווה למס המקביל שהיה משתלם לגבי אותו עובד לפי חוק מס מקביל אילו היה תושב ישראל;

(2) שיעור השווה להפרש שבין דמי הביטוח שהיו משתלמים לגבי אותו עובד לפי חוק הביטוח הלאומי אילו היה תושב ישראל, לבין דמי הביטוח המשתלמים לגביו לפי חוק הביטוח הלאומי.

שר העבודה והרווחה ושר האוצר רשאים בעו, באישור הממשלה, לקבוע שיעור נמוך יותר.

(ג) שר העבודה והרווחה יפרסם כרשומות הודעה על שיעור ההיטל, על כל שינוי שיחול בו ועל מועד תחילת השינוי.

דרכי תשלום
והעברה

21. (א) המעביד ישלם את היטל השוואה למדור התשלומים לפי כללים ובמועדים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות, ורשאי הוא לקבוע בהן הוראות בדבר חובת דיווח של מעבידים למדור התשלומים.

¹⁹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 91.
²⁰ ס"ח התשל"ג, עמ' 88.
²¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

(ב) מדור התשלומים רשאי להעביר למינהל האזרחי את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב האזור, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 22, בהתאם לנהלים ובמועדים שיוורו לו שר הבטחון ושר האוצר, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאמצעותו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להעביר לרשות הפלסטינית, בהתאם להסכם ולנהלים שייקבעו לפיו, את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב שטחי עזה ויריחו, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 22.

22. (א) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, וישאיר בידיו סכום בעד הוצאותיו בגביית היטל ההשוואה, כפי שקבע שר העבודה והרווחה באישור שר האוצר.

(ב) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, ויעביר לקופת חולים הנותנת שירותי בריאות תעסוקתית לעובדים, סכום עבור שירותי הבריאות האמורים; שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם קופת החולים, הנותנת, לדעת השר, את מרב שירותי הבריאות האמורים, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, יקבע את סכום הניכוי האמור או את שיעורו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להפריש מסכומי היטל ההשוואה שגבה סכומים למטרת ביטוחם הרפואי של תושבי האזור או תושבי שטחי עזה ויריחו שהועסקו בישראל והמקבלים פנסיה באמצעות מדור התשלומים, ולהעבירם לרשות הפלסטינית למטרה האמורה.

(ד) שר העבודה והרווחה יקבע בתקנות כללים ומועדים לביצוע הניכויים וההפרשות האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (ג) וכן להעברת הסכומים שנוכו או שהופרשו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

23. הסכומים שיועברו למינהל האזרחי לפי סעיף 21(ב), ישמשו, במסגרת תקציבו, למימון עבודות תשתית ופעולות שוטפות בתחום התעסוקה ולרווחת תושבי האזור.

24. מעביד ששילם היטל השוואה ינכה משכרו של העובד שלגביו שולם ההיטל, סכום השווה לדמי הביטוח שהיה רשאי לנכותם משכרו לפי חוק הביטוח הלאומי, אילו היה העובד תושב ישראל, למעט דמי ביטוח שיש לנכות משכר העובד לפי חוק הביטוח הלאומי כאמור בפרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה.

25. על גביית היטל השוואה יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה)²², כאילו היה מס, וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

26. לא שולם היטל השוואה במועד שנקבע לכך כאמור בסעיף 21(א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, בשינויים המחוייבים. כאילו היה מס ערך מוסף, לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באתו חוק.

27. הוראות סעיפים 73 עד 76 ו-80 לחוק שירות התעסוקה, יחולו גם לענין ביצוע הוראות סימן זה.

28. (א) מי שמסר מידע כוזב בקשר להיטל השוואה, או העלים עובדות שיש להן חשיבות לענין ביצוע סימן זה, או עשה מעשה אחר מתוך כוונה להתחמק מתשלום היטל

²² חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1399.

ההשוואה, דינו - מאסר שנה או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.²³

(ב) מי שלא עשה את המוטל עליו לפי סימן זה, דינו - מאסר ששה חודשים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

טמכות בית
הדין לעבודה

29. לבית הדין לעבודה תהא טמכות ייחודית לדון בכל הליך אזרחי הנובע מהוראות סימן זה.

דין המדינה

30. לענין סימן זה דין המדינה כמעביד, כדין כל מעביד אחר.

שמירת דינים

31. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.

תיקון חוק
בית הדין לעבודה
מס' 24

32. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969,²⁴ בתוספת השניה, בסופה יבוא "סימן א' לפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור ויריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994"²⁵.

ביצוע ותקנות

33. שר העבודה והרווחה ממונה על ביצועו של סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

תחילה ותשרי

34. תחילתו של סימן זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994), אולם -

(1) כל סכום היטל השוואה ששירות התעסוקה נהג לגבותו לפני המועד האמור, אף אם כונה בשם אחר, יראוהו כהיטל השוואה ששולם ונתקבל כדין, ואם טרם שולם - כסכום שניתן לגבותו לפי הוראות סימן זה;

(2) כל סכום שנוכה או שהופרש למטרות האמורות בסעיפים 22 עד 24 לפני המועד האמור יראוהו כניכוי או כהפרשה שנעשו כדין;

(3) נקודות זיכוי שהובאו בחשבון בחישוב המס של עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור או בשטחי עזה ויריחו לפני המועד האמור, יראו אותן כנקודות זיכוי שניתנו כדין.

סימן ב': שירות התעסוקה

תיקון חוק
שירות התעסוקה
מס' 8

35. בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 -

(1) אחרי סעיף 61 יבוא:

"פרק שלישי ו: מדור התשלומים

הגדרות 61א. בפרק זה -

"ההסכם", "האזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"היטל השוואה" - כמשמעותם בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור ויריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994.

"עובד" - עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור ושטחי עזה ויריחו, ואינו רשום במרשם האוכלוסין;

²³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

²⁴ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

²⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 66.

"תנאי העבודה" - חנאי העבודה החלים על עובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי וצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957,²⁶ לרבות הסדר קיבוצי או הוזה עבודה;

"תשלום סוציאלי" - תשלום לביטוח סוציאלי, לצבירת זכויות סוציאליות או למימון הטבות אחרות לעובדים, למעט דמי ביטוח;

"גמול עבודה" - שכר עבודה, דמי ביטוח, תשלום סוציאלי וכל תשלום אחר שמשלם מעביד בקשר לעבודתו של עובד בהתאם לתנאי העבודה;

"דמי ביטוח" ו"המוסד לביטוח לאומי" - כמשמעותם בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968, ובתקנות לפיו;

"מדור התשלומים" - מדור שהקימה מינהלת השירות ושעליו הוטל לבצע את הוראותיו של פרק זה; מדור התשלומים יכול שיהיה מרכזי או בלשכות שירות התעסוקה;

"מרשם האוכלוסין" - כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.²⁷

61. (א) מעביד ישלם לעובדיו את גמול העבודה באמצעות מדור התשלומים, או כחלקו באמצעות מדור התשלומים ובחלקו במישרין, הכל כפי שיוורה מדור התשלומים לפי כללים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות; תקנות כאמור יכול שיהיו לכלל המעבידים, לסוגים מהם או למעביד פלוני.

תשלום גמול עבודה באמצעות מדור התשלומים

(ב) על אף האמור בסעיף 6 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958,²⁸ רשאי מעביד או מדור התשלומים, לפי הענין, לשלם את גמול העבודה, כאמור בסעיף קטן (א), לעובד, על פי הודעת העובד בכתב, באמצעות בנק באזור, או, בשטחי עזה ויריחו.

(ג) מדור התשלומים רשאי להורות מדי פעם, למעביד מהם רכיבי גמול העבודה שעליו לשלם לעובדיו או כערם, שיעוריהם ודרכי חישובם, הכל בהתאם לתנאי העבודה.

(ד) על גביית גמול העבודה בידי מדור התשלומים יחולו הוראות פקודת המסים (גביה), כאילו היה מס וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

(ה) לא שולם גמול העבודה או מקצתו למדור התשלומים במועד שנקבע לכך בכללים לפי סעיף קטן (א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975, בשינויים המחוייבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

²⁶ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.
²⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.
²⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

(ו) מעביד ששילם את גמול עבודתו של עובד, או את חלקו, למדור התשלומים, יצא ידי חובתו לגבי הסכום ששילם כאמור כלפי העובד וכלפי כל אדם אחר שלו מיועד מקצתו של גמול העבודה בהתאם לתנאי העבודה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכות של העובד או של אדם אחר כאמור כלפי המעביד, הנובעת מאיחור בתשלום גמול העבודה בידי המעביד.

ג. 61. (א) שולם שכר עבודה או מקצתו באמצעות מדור התשלומים כאמור בסעיף 61ב(א), יעביר מדור התשלומים לעובד את סכום שכר העבודה שגבה, בניכוי דמי ביטוח וכל סכום שהוברה או שניתן לנכותו לפי כל דין או לפי תנאי העבודה או שהעובד הסכים לניכוי בכתב; כן יעביר מדור התשלומים לעובד, בניכוי כאמור, את הסכומים המגיעים לו בשל הזכויות הסוציאליות מכוח התשלומים הסוציאליים שגבה מדור התשלומים, למעט אלה הנובעות מתשלום סוציאלי שהועבר לגוף אחר על פי הוראות פרק זה.

תשלום שכר
העבודה לעובד
והעברת ניכויים

(ב) לא העביר שירות התעסוקה לעובד סכום שכר עבודה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) עד היום השמיני שלאחר היום שבו גבה את הסכום האמור מהמעביד (בסעיף קטן זה – היום הקובע), ישלם שירות התעסוקה לעובד הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961²⁹, על הסכום האמור לגבי התקופה שתחילתה ביום הקובע ועד יום התשלום בפועל.

(ג) מיועד סכום שגבה מדור התשלומים או שניכה משכר העובד, למעט תשלום סוציאלי, לגוף בישראל על פי כל דין או על פי תנאי העבודה – יעבירו מדור התשלומים לאותו גוף; כן רשאי מדור התשלומים, באישור שר העבודה והרווחה, להעביר מקצתם של התשלומים הסוציאליים לגוף בישראל למטרת מימון מתן הטבות לעובדים בהתאם לתנאי העבודה; בסעיף קטן זה, "גוף בישראל" – לרבות המינהל האזרחי שהוקם בירי מפקד כוחות צה"ל ביהודה והשומרון.

(ד) גבה או ניכה מדור התשלומים דמי ביטוח, יעבירם למוסד לביטוח לאומי.

(ה) מדור התשלומים רשאי להעביר לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך תשלומים סוציאליים או סכומים אחרים שגבה או שניכה משכר העובד, אם נקבע כך בהסכם ובתנאים שנקבעו לפיו.

(ו) מדור התשלומים רשאי לנכות מהסכומים שהוא מעביר לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ד) סכום לכיסוי הוצאותיו בגביית הסכומים ומתן התשלומים, כפי שקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר האוצר.

²⁹ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

761. (א) מעביד ימסור למדור התשלומים, על גבי טפסים שייקבעו בתקנות, דוחות חודשיים בדבר כל עובד שהעסיק, מקום עבודתו, סוגה והיקפה, וגמול העבודה המגיע לעובד ובעדו וששולם לו ובעדו, לרבות פירוט רכיביו ודרך חישובם בהתאם לתנאי העבודה; תקנות כאמור יכול שיחולו על כלל המעבידים או על סוגים מהם או על מעביד פלוני, וניתן לקבוע בהן פרטים נוספים שייכללו בדוחות, וכן חובת המצאת מסמכים הנוגעים לענין.

(ב) מינהלת השירות רשאית להתנות תנאים לשליחה לעבודה של עובדים למעביד, שמטרתם להבטיח תשלום גמול העבודה והיטל השוואה וכן הסדר תקין של עבודתם של העובדים בישראל, ובכלל זה להתנות שליחה לעבודה כאמור במילוי החובות המוטלות על המעביד לפי פרק זה או המוטלות על העובדים על-פי כל דין או ההסכם.

(ג) מינהלת השירות רשאית לקבוע סדרי רישום מיוחדים לעובדים או לדורשי עבודה שאינם רשומים במרשם האוכלוסין.

סייגים

61. (א) הוראות פרק זה כוחן יפה על אף כל הוראה אחרת שברין או בתנאי עבודה.

(ב) האמור בפרק זה אינו בא להטיל על שירות התעסוקה ומדור התשלומים חובה כלשהי בלפי עובד או אדם אחר לגבי סכום גמול עבודה שלא נגבה על ידי מדור התשלומים מהמעביד, ולגבי כל זכות הנובעת ממנו, והעובד או האדם שלו מגיע הסכום האמור רשאים לתבעם בבית הדין לעבודה, לרבות תביעה בהתאם להוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958; תובע כאמור ימסור למדור התשלומים הודעה על הגשת תביעתו בדרך שתיקבע בתקנות.

הרחבה

61. שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, כי הוראות פרק זה יחולו גם לגבי עובדים שלא כהגדרתם בסעיף 61א, שאינם רשומים במרשם האוכלוסין, בשינויים שיפורטו בצו.

(2) בסעיף 78, במקום "קנס המש לירות" יבוא "קנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(3) אחרי סעיף 78 יבוא:

78א. (א) מי שמסר מידע כוזב לענין פרק שלישי ו או שהעלים עובדות שיש להן חשיבות לענין הפרק האמור, דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה.

"עבירות לפי
פרק שלישי ו

(ב) מעביד שלא קיים חובה המוטלת עליו לפי סעיף 61ב או 61ד, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה, וקנס נוסף כקבוע בסעיף 61(ג) לחוק האמור לכל עובד ולכל שבוע שבו נעברה העבירה.

(4) אחרי סעיף 82 יבוא:

82 א. בכפוף לסעיף 43 תהא לבית הדין לעבודה סמכות ייחודית לדין לעבודה
לדין לעבודה "סמכות בית הדין לעבודה מהוראות חוק זה."

תשריר והוראות מעבר

36. (א) פעולות שעשו שירות התעסוקה ומדור התשלומים לפני תחילתו של חוק זה בקשר לעובדים שמקום מגוריהם הקבוע היה באזור ובשטחי עזה ויריחו, לרבות גבייה ותשלום של גמול העבודה וניכויים ממנו, אשר היו כדין אילו הוראות פרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, כנוסחו בחוק זה, היו בתוקף במועד עשייתן, יראו אותן כפעולות שנעשו כדין.

(ב) הוראות מדור התשלומים ונהליו שהיו קיימים ערב תחילתו של חוק זה יראו אותם כאילו ניתנו ונעשו לפי פרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959, כנוסחו בחוק זה.

סימן ג': ביטוח לאומי וחוקים אחרים

37. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 -

(1) בסעיף 92 -

(א) בסעיף קטן (א)(2) בסופו יבוא:

"פסקה זו לא תחול על מי שמתגורר באזור או בשטחי עזה ויריחו ואינו תושב ישראל באזור, והכל בהגדרתם בסעיף 192א";

(ב) סעיף קטן (א) - בטל;

(2) בסעיף 160 -

(א) במקום כותרת השוליים יבוא:

"דמי ביטוח נפגעי עבודה ואמהות";

(ב) בסופו יבוא:

(ג) "שיעורי דמי ביטוח בענף ביטוח אמהות לגבי מי שמתגורר באזור או בשטחי עזה ויריחו ואינו תושב ישראל באזור, והכל בהגדרתם בסעיף 192א, יהיו כאמור בפרט 2 בלוח י', בניכוי 0.44%".

(3) בסעיף 190(א), אחרי "מדינת חוץ" יבוא "או רשות שאינה מדינה" ואחרי "בענין ענפי ביטוח לאומי שחוק זה דן בהם", יבוא "או המחיל זכויות או חובות לפי חוק זה על תושבי המדינה או הרשות שעמן נכרת ההסכם";

(4) במקום סעיף 192א יבוא:

"סוגים מיוחדים של מבוטחים 192א. (א) בסעיף זה -

"אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, כיום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

"תושב ישראל באזור" - מי שמועסק או גר באזור או בשטחי עזה ויריחו והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי

תיקון חוק הביטוח הלאומי - מס' 95

חוק השבות, התש"י-1950, ואשר אילו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר תושב ישראל;

"יום התחילה" – יום קבלתו בכנסת של חוק יישום ההסכם ברבר רצועת עזה ואזור וריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני הקיקה), התשנ"ה-1994.

(ב) השר, לאחר התייעצות במועצה ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות זכויות וחובות לפי חוק זה, כולן או מקצתן, בשטח שיקבע לגבי אלה:

(1) מי שאינו תושב ישראל;

(2) תושב ישראל באזור;

(3) תושב ישראל המועסק מחוץ לישראל;

(4) תושב ישראל הגר מחוץ לישראל;

(5) תושב ישראל המעסיק עובדים מחוץ לישראל;

(6) מעביד שהוא חבר-בני-אדם הרשום בישראל או חבר-בני-אדם אשר 50% או יותר מהבעלות בו הם בבעלות ישירה או עקיפה של תושב ישראל או של תושב ישראל באזור.

(ג) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה לפי סעיף 192א בנוסחו לפני יום התחילה, ימשיכו לעמוד בתוקפן ובלבד שלא ישולמו תגמול או גימלה לפיהן למי שאינו תושב ישראל באזור, אלא בתנאים אלה:

(1) לגבי מי שמתגורר באזור – אם החגמול או הגימלה שולמו לו לפי התקנות ביום התחילה, ולגבי קיצבת זקנה, אם השלים תקופת הכשרה לקבלת קיצבת זקנה לפני יום התחילה ונעשה זכאי לקיצבת זקנה תוך התקופה שנקבעה בתקנות, אך לא יאוחר מאשר תוך שנתיים מיום התחילה;

(2) לגבי מי שמתגוררים בשטחי עזה ויריחו – בתנאי שלא ישולמו תגמול או גימלה לפי תקנות כאמור, אלא לפי פרק ג';

(3) לא יראו כתאונת עבודה, תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מחוץ לישראל.

38. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980,³⁰ בסעיף 1 בסופו יבוא:
"תושב ישראל" – לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח הלאומי."

39. בחוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972,³¹ בסעיף 2, אחרי "שמקום מושבו בישראל" יבוא "או שהוא תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח הלאומי."

³⁰ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.
³¹ ס"ח התשל"ב, עמ' 87.

40. בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973 - תיקון חוק מס מקביל - מס' 14
- (1) בסעיף 1, בסופו יבוא:
 "תושב ישראל" - לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח.
- (2) בסעיף 2(א), אחרי "מעביד" יבוא "לרבות מעביד כאמור בסעיף 192א(ב)(5) ו-(6) לחוק הביטוח."
41. בסעיף 2 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994,³² בהגדרת "תושב", בסופה יבוא: "לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק האמור."
42. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970,³³ בסעיף 1, בפסקה (1) להגדרת "נפגע", אחרי "תושב ישראל" יבוא "לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח".

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי - מס' 3

תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה - מס' 10

פרק ז': חקלאות
סימן א': פיקוח חקלאי

43. בסימן זה - הגדרות
- "מוצרים חקלאיים" - עגבניות, מלפפונים, תפוחי אדמה, מלונים, פטמים וביצים; "שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם האמור בסעיף 1; "השר" - שר החקלאות.
44. (א) לא יוביל אדם, לא יחזיק ולא ירשה לאחר להוביל ולקבל את החזקה במוצרים חקלאיים שמקורם בשטחי עזה ויריחו, אלא לפי היתר בכתב מאת שר החקלאות או מי שהוא הסמיכו לכך, ובהתאם לתנאי ההיתר; הוראה זו לא תחול על הובלה והחזקה של מוצרים חקלאיים בכמות סבירה לצריכה עצמית.
- (ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
45. לא יכניס אדם לישראל בעלי חיים, מוצרים מן החי וכל טובין אשר יבואם מוסדר לפי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 (להלן - הפקודה), משטחי עזה ויריחו אלא לפי היתר בכתב שנתן מנהל השירותים הוטרינריים או מי שהוא הסמיך והוראות הפקודה והתקנות שהותקנו לפיה יחולו על כניסה כאמור, בשינויים המחוייבים, כאילו היתה יבוא.
46. (א) השר ימנה, מכין עובדי משרדו, מפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לענין סעיפים 44 ו-45.
- (ב) על מינוי מפקחים לפי סעיף זה תינתן הודעה לשר המשטרה, ושר המשטרה רשאי להסמיכם, בהסמכה כללית או מיוחדת, לערוך חקירות לשם ביצוע הפיקוח כאמור.

היכלה ואחזקה של מוצרים חקלאיים

הכנסת בעלי-חיים ומוצריהם

מינוי מפקחים

³² ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

³³ כ"ח התשל"ל, עמ' 126.

(ג) סמכויות המפקחים שמונו לפי סעיף זה יהיו, בשינויים המחוייבים, כסמכויות הפיקוח הקבועות בסעיפים 20, 21 ו-22 לחוק רשות הפיקוח החקלאי, התשמ"ח-1988.³⁴

תחילה 47. הוראות סעיפים 43 ו-45 יחולו עד תום שנת 1997, או עד מועד מוקדם יותר שיקבע השר בצו.

ביצוע ותקנות 48. השר ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

סימן ב': מחלות בעלי חיים

תקין פקודת מחלות בעלי חיים - מס' 2 חיים 49. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 22(א) - אחרי פסקה (5) יבוא:

"(א5) קביעה והסדרה של בדיקה, טיפול, חיטוי, תפיסה, העברה, עיכוב, סילוק, המתה או השמדה של בעלי חיים, של תוצרתם או של גוויותיהם, שבשלם קיים חשש לפגיעה בבריאותם של בני אדם";

(2) בפסקה (8) במקום "ושווקי בעלי חיים" יבוא "שווקי בעלי חיים ומיתקנים לאחזקתם של בעלי חיים".

פרק י"ב: ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

תקין פקודת ביטוח רכב - מס' 7 ביטוח רכב - 50. בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970³⁵ - בסעיף 1 -

(א) לפני הגדרת "בעל" יבוא:

"האזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

(ב) אחרי הגדרת "בעל" יבוא:

"ההסכם" - ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

(ג) אחרי הגדרת "מבטח" יבוא:

"מבטח מהאזור" - מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;

"מבטח משטחי עזה ויריחו" - מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;

(ד) אחרי הגדרת "הרשות" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם.

(2) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, כאמור בסעיף קטן (א), תכסה אף מפני כל חבות בשל נזק גוף שנגרם לאדם, כולל הנהג ברכב, בתאונת דרכים

³⁴ ס"ח התשמ"ח, עמ' 106.
³⁵ ס"ח התשל"ל, עמ' 5.

אשר אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, הכל לפי הדין החל במקום התאונה.

(ד) פוליסה המכסה, על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חבות טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, ושהוצאה בידי מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי הענין, לכלי רכב הרשום או החייב ברישום לפי הדין באזור או בשטחי עזה ויריחו, לפי הענין, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, ויתולו הוראות פקודה זו, בשינויים המתחייבים.

(3) בסעיף 6א, במקום "סעיף 3(א)" יבוא "סעיף 3";

(4) בסעיף 28(ג), בהגדרת "בית חולים", אחרי "מוסד" יבוא "בישראל";

(5) בסעיף 51, בסופו יבוא:

"(ד) ביצוע הוראות ההסכם הנוגעות לביטוח רכב מנועי."

5. כחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975³⁶ -

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"ישראלי" - אדם הרשום במרשם האוכלוסין המתנהל לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, וכן מי שבידו אשרה לשיבת ארעי לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952³⁷;

"האזור", "ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "מבטח מהאזור" ו"מבטח משטחי עזה ויריחו" - בהגדרתם בפקודת הביטוח.

(2) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הנוהג ברכב ישראלי המבוטח כדין חייב לפצות נפגע שהוא ישראלי או תייר חוץ על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב אף אם התאונה אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו ויראו את התאונה כאילו אירעה בישראל;

לענין סעיף זה -

"תייר חוץ" - כמשמעותו בחוק שרותי תיירות, התשל"ו-1976³⁸ ובלבד שהוא נפגע במהלך סיור כמשמעותו בחוק האמור;

"רכב ישראלי" - רכב הרשום בישראל או החייב ברישום בישראל לפי כל דין, או רכב שאינו חייב ברישום שבעליו הוא ישראלי.

(3) בסעיף 5(ג), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(4) בסעיף 8(א), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(5) בסעיף 12 -

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "בשטח המוחזק על ידי עבא הגנה לישראל" יבוא "באזור";

(ב) בסופו יבוא:

"(ד) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי עזה ויריחו, תפצה הקרן נפגע שאינו ישראלי הזכאי לפיצויים ואין בידו לתבוע פיצויים מאת

³⁶ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

³⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

³⁸ ס"ח התשל"ו, עמ' 228.

מבטח מן הטעמים המנויים בפסקאות (א2) ו-(3) של סעיף קטן (א); הפיצוי יהיה בהתאם לדין החל במקום התאונה, ולקרן יהיו הזכויות האמורות בסעיפים 102 ו-101, לפי הענין.

(ה) הקרן תשלם לנפגע שהוא ישראלי, אשר נפגע בתאונת דרכים שאירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, ואשר החבות לגביה אינה מכוסה בפוליסה שהוציא מבטח, השלמת פיצויים בסכום ההפרש שבין הפיצויים שהיה זכאי להם אילו אירעה התאונה בישראל, לבין הפיצויים שהוא זכאי לקבל לפי הדין במקום התאונה; הקרן רשאית לשלם לבית חולים את הוצאות הטיפול בנפגע כאמור, כשם שמבטח חייב לשלמן לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח.

(ו) הקרן רשאית לייצג נפגע, שהוא ישראלי, בהתאם לייפוי כוח שנתן לה, במשא ומתן עם מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו או עם קרן באזור או בשטחי עזה ויריחו, או בהליכים משפטיים נגדם, וכן רשאית היא להצטרף להליכים משפטיים כאמור אם יש לה ענין בתוצאותיהם.

(ז) שר האוצר רשאי לקבוע כללים בכל הנוגע למילוי תפקידי הקרן על פי ההסכם ולהוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ו).

(6) האמור בסעיף 15 יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) הקרן תקבל מן הקרן הפלסטינית כמשמעותה בהסכם סכומים כאמור בהסכם."

52. (א) תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

(ב) פוליסה שהוצאה לפני תחילתו של פרק זה בידי מבטח שהורשה בידי רשויות מוסמכות ביהודה והשומרון, שביטוחה מפני חבות טעונת ביטוח, רואים אותה כפוליסה שהוצאה לפי דרישותיה של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

(ג) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי עזה ויריחו לפני תחילתו של פרק זה, תפצה הקרן כמשמעה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונת דרכים, התשל"ה-1975 (להלן - החוק), נפגע הזכאי לתבוע פיצויים בשל תאונת הדרכים ואין בידו לתבוע את הפיצויים מאת מבטח מן הטעם שבפסקה (א2) לסעיף 102 לחוק.

פרק י"ג: מסירת מידע מגופים ציבוריים לרשות הפלסטינית

53. בסעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981,³⁹ אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) שר המשפטים רשאי לקבוע בצו, כאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, כי לשם קיום התחייבויותיה של ישראל בהסכם מוסמך גוף ציבורי למסור לרשות הפלסטינית, בכפוף להוראות פרק זה ובשינויים המחוייבים, סוגי מידע וידיעות לגבי תושב שטחי עזה ויריחו, וזאת על אף האמור בכל חוק אחר."

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וויס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

³⁹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

**חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הגבלת פעילות),
התשנ"ה-1994***

1. חוק זה מטרתו להבטיח את קיום התחייבות ארגון השחרור הפלסטיני (להלן - אש"פ), מטרת החוק
כדבר הגבלת פעילות הרשות הפלסטינית לתחומי עזה ויריחו, בהתאם להסכם, ולמנוע
פעילות בעלת אופי מדיני או שלטוני, או פעילות אחרת בדומה לכך, בתחומי מדינת ישראל,
ללא הסכמת ממשלת ישראל, אשר אינה מתיישבת עם כיבוד ריבונותה של מדינת ישראל
על-ידי הרשות הפלסטינית או אש"פ.
2. "אסיפה" - לרבות תהלוכה, עצרת או כנס; הגדרות
"ההסכם" - ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין
ארגון השחרור הפלסטיני כיום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);
"הרשות הפלסטינית" ו"שטחי עזה ויריחו" - כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה
והשומרון והבל עזה - שיפוט בעכירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967;²
"נציגות" - לרבות כל מוסד, משרד או סניף.
3. (א) הרשות הפלסטינית לא תפתח ולא תפעיל נציגות, ולא תקיים אסיפה בתחומי
מדינת ישראל, אלא אם כן ניתן היתר בכתב לכך מאת הממשלה או מי שהיא הסמיכה לכך;
לענין סעיף זה, "הרשות הפלסטינית" - לרבות אדם הפועל מטעמה או בחסותה או
המשתמש בשמה.
(ב) שר המשטרה רשאי בצו, לאסור את פתיחתה או הפעלתה של נציגות הרשות
הפלסטינית, להורות על סגירתה או למנוע קיום אסיפה, ככל שלא הותרו לפי סעיף
קטן (א).
(ג) צו כאמור בסעיף קטן (ב) יומצא במידת האפשר, לבעל החצרים, או למחזיק
בהם, או למארגנים, או למי שנראה לשר המשטרה כאחראי לפעילות נושא הצו; לא ניתן
היה להמציא את הצו כאמור, יורה השר על פרסומו בדרך שיקבע; הודעה על מתן הצו
תפורסם ברשומות.
4. (א) הממשלה רשאית בצו לאסור על פתיחתה או הפעלתה של נציגות של אש"פ,
להורות על סגירתה או למנוע קיום אסיפה מטעם אש"פ או בחסותו בתחומי מדינת
ישראל.
(ב) על צו כאמור בסעיף קטן (א) יהול האמור בסעיף 3(ג), בשינויים המחוייבים.
5. תוקפו של צו סגירה שהוצא לפי סעיפים 3 או 4 לא יעלה על ששה חודשים וניתן
להאריכו מעת לעת לתקופה נוספת שלא תעלה על ששה חודשים בכל פעם.
6. לצורך ביצועם של צווים לפי סעיפים 3 או 4, יהיו למשטרת ישראל כל הסמכויות
הנתונות לה על פי כל דין לרבות הסמכות להיכנס לכל מקום, להוציא ממנו כל אדם, לסגור
את המקום, לפזר כל אסיפה, ולנקוט כל פעולה הדרושה להבטחת ביצוע הצו ולהשתמש
לשם כך בכוח סביר.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בטבת התשנ"ה (26 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות
1 חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.
2 כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.
3 ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

7. הוצא צו לפי סעיפים 3 או 4, האוסר על פתיחתה או הפעלתה של נציגות או על קיום אסיפה, לא יינתן רשיון הנדרש לפעולות אלה על פי כל דין.

סייג לרישוי

8. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995).

תחילה ותוקף

(ב) תקופת תוקפו של חוק זה כתקופת תוקפן של תקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה) שיפוט בעבירות ועזרה משפטית והגנה משפטית, 1974, כפי שחולאו בו בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני תיקנה). התשנ"ה-1994.

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

ס"ח התשנ"ה, עמ' 58.